Lustr nebo můra - Bokomara

```
        Ami                  G           Ami
1. Měl sedmnáctou desítku a žízeň pořád rostla
                              G            E7
   a podobal se těžítku, jak seděl, čuměl do skla,
     Ami                       G          E7
   ani si nebyl ulevit, měl s sebou asi pleny,
       Ami                          G    Emi     Ami G Ami
   za celej večer neřek' nic, jen šilhal do tý pěny.

2. Seděl jsem rovnou naproti, už zůstali jsme sami,
   jen pingl se sklem rachotí, a u baru dvě dámy,
   pak najednou, když vytáhnul osmnáctýho bůra,
   řek': "Chlapče, máš dvě možnosti: bejt lustr nebo můra."

3. Tak nevím, je to Sokrates anebo místní kretén,
   kdyby řek' třeba "chcípl pes" nebo "je teplej květen",
   dopil poslední sklenici, pak vstal a říká, že jde,
      Ami                           G           Ami
   a dal se stezkou k silnici, co ke hřbitovu vede,
       Ami                          G         Emi Ami
   a dal se stezkou k silnici, co ke hřbitovu vede.

4. To jsem ho viděl naposled, jak zmizel u hřbitova,
   jen pár dnů se mi vrací zpět ta jeho zvláštní slova,
   pak zapomněl jsem, jak šel čas a utek' ňákej pátek,
: napad' sníh, přišel listopad, kdy míval táta svátek. :


5. Tak bloumám ztichlým hřbitovem v ruce s tím keřem růží
   a najednou, no čert to vem, všude mám husí kůži,
   tam pomník stál, jen spadaná na něm ze stromů kůra,
         : a nápis: "Máš dvě možnosti: bejt lustr nebo můra." :
   jméno
```